

Men det var, fordi de manglede Karakter i adskillige af de Fag, som de skulde have Karakter i for at blive udnævnte til Skolelærer, idet de enten ikke havde Karakter i Sang eller i Gymnastik eller i begge Dele. Derfor vare de ligefrem uværdige til at faa Embedet. De Erklæringer, der medfølge, naar Ansøgningerne sendes til Kommunalbestyrelsen, maa den ærede Taler ikke tro ere Erklæringer om, at det er Folk, man ikke ønsker at faa. Nej, det er en Fortegnelse over de Lærere, der have indgivet Ansøgning, uden at de overhovedet kunne komme i Betragtning ved Besættelsen. Hvad nu for det første angaar disse 6 Ansøgere, saa kunde det siges, at det var en Fejl af Provsten, at han ikke ogsaa havde taget de 3, som bleve indstillede, med paa den samme Liste som disse 6. Disse 3 indstillede havde, som den ærede Taler selv oplyste, nemlig den Gang ikke været ansatte i Skolens Tjeneste i et Aar, og det er jo for ganske kort Tid siden vedtaget af Rigsdagen i Loven om Seminarier, at ingen kan faa fast Ansættelse i et Skolelærerembede, naar han ikke har været i Skolens Tjeneste et Aar efter, at han har taget Eksamen. Dette var ikke Tilfældet med nogen af de tre indstillede, og de burde for saa vidt have være medtagne paa den Liste, hvorpaa de 6 vare, men jeg vil dog paa den anden Side sige, at det ikke vilde have været rigtigt, at de bleve tagne med paa den, da man kunde have valgt den Udvej at konstituere en af dem i Embedet, indtil han havde tjent et fuldt Aar, hvorefter han da kunde faa fast Udnævnelse. Fast Udnævnelse kunde imidlertid ingen af dem faa paa det Tidspunkt, da de indgave deres Ansøgning. Saa blev Sagen altsaa sendt til Skoledirektionen, og denne sendte den tilbage til Kommunalbestyrelsen med Anmodning om at faa en ny Indstilling. Dette nægtede Kommunalbestyrelsen. Nu sagde den ærede Taler, at saa gik Sagen til Amtet. Jeg skal oplyse ham om, hvorfor den gik til Amtet. Dette skete, fordi jeg, da Sagen blev sendt til Ministeriet, var meget misfornøjet med, at en saadan Sag skulde komme op. Jeg skrev derfor til Amtmanden og bad ham forhandle med Kommunalbestyrelsen, om den ikke vilde gøre en ny Indstilling, idet jeg i saa Fald vilde tage alt muligt Hensyn til dens Ønsker. Jeg var efter Loven berettiget til lige straks at have udnævnt en Mand; det vilde jeg imidlertid ikke gøre, idet jeg vilde, at der skulde tages saa meget Hensyn som muligt til Kommunalbestyrelsen. Jeg skal endogsaa tilføje med

Hensyn til den af den ærede Taler omtalte som Nr. 2 indstillede, at var Kommunalbestyrelsen kommen med en ny Indstilling, hvorpaa Nr. 2 og to andre havde staaet, vilde jeg have følt mig meget fristet til at konstituere ham i et Aar og derefter udnævne ham til Embedet, men han stod jo ikke paa Listen, fordi Kommunalbestyrelsen ikke afgav nogen ny Indstilling. Jeg faar altsaa det Svar fra Amtmanden, at der var blevet forhandlet med Medlemmerne af Kommunalbestyrelsen, men at de ikke vilde gøre en ny Indstilling. Naar den ærede Taler siger, at jeg saa udnævnte en Mand, hvis Udnævnelse var mod baade Kommunalbestyrelsens og Skoledirektionens Ønske, skal jeg oplyse den ærede Taler om, at denne Mand blev valgt, fordi Amtmanden udtrykkelig henlede Opmærksomheden paa, at denne Mand var der nogen Stemning for i Kommunen, og mente, at hvis han blev valgt, vilde Sagen rimeligvis gaa i Orden. Da denne Mand tilmed var den ældste af Ansøgerne, var det naturligt, at jeg valgte ham. Jeg kan selvfølgelig dokumentere, hvad jeg her siger, med Breve, saa man vil se, at denne Sag forholder sig lidt anderledes. Naar den ærede Taler angreb denne Afgørelse saa stærkt, vil jeg sige, at den er netop et Vidnesbyrd om, hvorledes der kan gøres Overgreb fra en Kommunalbestyrelses Side, idet den til Besættelse af et Lærerembede indstiller 3 Lærere, af hvilke ikke en eneste, da han meldte sig som Ansøger, opfyldte de Betingelser, som Lovgivningen kræver. Den ærede Taler har sagt, at Kommunalbestyrelsens Indstilling var fuldstændig lovmedholdelig, men Seminarie-loven bestemmer — hvis jeg ikke tager fejl, i sin § 13 — at en Seminarist kan ikke blive fast ansat som Skolelærer, uden at han har været i Skolens Tjeneste et Aar efter at have taget Eksamen. Dette var ikke Tilfældet med nogen af de 3 Lærere. Jeg ved ikke, om man saa kan sige, at det var en lovmedholdelig Indstilling; for mig staar den ikke som lovmedholdelig. Dette er den virkelige Sammenhæng. Naar den ærede Taler har talt om den uhyre Række af Overgreb, som er sket, maa jeg sige, at dette lyder for mig aldeles forbavsende. Naar man ved Besked om, hvor sjældent der har været nogen Strid mellem de kaldende Myndigheder og Kommunalbestyrelserne, og hvorledes de kaldende Myndigheder saa godt som altid have rettet sig efter Kommunalbestyrelserne ved at vælge en af de indstillede, vil man vistnok forbavses ved saa-